

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

39

Het drama van LA PIERRE SAINT-MARTIN

RUIM een maand geleden daalden stoutmoedige speleologen, onder leiding van professor Max Cosijns, af in de grot van LA PIERRE SAINT-MARTIN, nabij Saint-Engrâce, niet ver van de Spaanse grens. Ze deden er interessante ontdekkingen, vonden ondermeer een groot waterreservoir, en maakten zich dan gereed om terug naar de oppervlakte te klimmen. Marcel Loubens zou eerst opgehaald worden, sedert vijf dagen en vijf nachten had hij het licht en de zon niet meer gezien...

Lieve hemel!
MARCEL!

Hij bloedt uit mond en neus, doch niet uit de oren.
Misschien is het geen schedelbreuk!

Heho! Oechialini! Hierheen! Loubens
is gevallen!

Boven heerst er grote onrust.
De dynamometer staat op
nul... Er is een onderbre-
king... Laat de kabel los-
ser!

Hier ligt hij beschut voor de neervallende stenen. Ik
zie niets abnormaals aan zijn hoofd...

De helm is op twee plaatsen geschonden...
misschien is de kwetsuur inwendig... Ik zal
het einde van de kabel terugtrekken en
Cosijns verwittigen...

Dat is de oorzaak van het drama,
Tazieff. De schroefbout, die de
ijzeren ring om het touw samen-
hield, begaf. Hij was niet sterk
genoeg. Ik zal hen telefoneren.

Doorsnede van de
aluminium bus die
de lus van de ka-
bel beschermde.

Touw

Telefoon-
lijn

De
geloste
schroef-
bout

Contact
van de
telefoon

Hieraan
maakten
de
spelo-
gen zich vast

Hallo, daarboven! Hallo, daarboven!
Hier Labeyrie... Loubens is gevallen
ongeveer een uur geleden en zwaar
gewond!... Ha, Mairey! Goed... geef
me Mairey...

Mairey, de
dokter!

Hallo, Mairey? Ja... bewusteloos sedert
zijn val en hijgt zwaar... Bovenkaak
gebroken. Iets aan de lenden, want hij
tracht er met de hand bij te komen.

Hem onbeweeglijk laten liggen.
Warm houden. Doe niets. Wacht
tot ik kom. Ik daal zodra het mo-
gelijk is.

's Namiddags wordt het alarm gegeven...

Een vliegtuig werpt de ge-
vraagde medicijnen uit, een
reddingsploeg brengt een
draagberrie en een ambu-
lance wacht aan de voet van
de berg... Ik daal nu!...

Ik hoop dat ik veilig beneden kom!

De lus werd versterkt,
Mairey. Ze moet hou-
den!

En de meedige genees-
heer daalt op zijn beurt
in de grot af...

(Vervolg in dit nummer.)

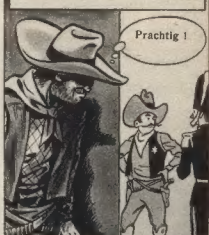

De grenadier Victoria is regelrecht naar de bank gegaan...

De grenadier vertelt de sheriff de overval op de postkoets en Bill, die nader geslopen is, heeft erin woord gehoord...

(Wordt voortgezet.)

KAPITEIN Haddock heeft een fles whisky uit zijn broekzak boven gehaald met de woorden: vrienden vandaag geef ik een rondje!

Mijnheer Zonnebloem heeft vriendelijk zijn glas tegen dat van de kapitein gekikt, en was totaal vergeten dat de kapitein hem vóór enkele weken nog voor onnozeelaar verslepen had.

De detectieven Janssen en Janssens hebben hun hoedjes eens in de lucht gesmeten en onhandig opgevangen, zonder evenwel al de glazen te vernielen. Ze hadden daarna nog de moed en de zelfbeheersing om hip-hip-hoera te roepen om het hunne bij te dragen tot de feeststemming...

Bobbie bleef natuurlijk ook niet achterwege en blafte lustig. Maar over welk feest ik het eigenlijk heb?

26 September! Zegt die datum

je niets? 26 September 1946! Dat was immers op de historische dag dat het eerste nummer van ons blad verscheen!

Dat eerste nummer dat reeds een onvindbaar exemplaar geworden is.

Het is nu reeds zes jaar geleden dat het van de pers kwam.

Al de lezers en lezeressen die deze datum niet uit het oog verloren hadden en me reeds een kaartje stuurden, dank ik hartelijk.

De kapitein, de professor en de detectieven werden ook met wensen bedacht. Er waren zelfs een paar flessen voor Haddock en een heel pak benen voor Bobbie.

Aan al die vriendelijke jongens en meisjes z e e r hartelijk dank!

Kuifje

ONZE BRIEVENBUS

Dendermonde. — Beste dank voor de vriendelijke groeten. Al onze tekens laten je wederkerig hun beste groeten overmaken. Het tekenverhaal «De Vliegende Schotels» was van de hand van R. Bourles. Ik heb je enkele postzegels opgezonden. Zoutstuur is een kleurloze, heldere, sterk rokende vloeistof bestaande uit een oplossing (ruim 35 %) van chloorwaterstof in water. Het wordt als reinigingsmiddel gebruikt en komt ook in maagzuur voor. Tevreden? Nog geen nieuwe leden aan-

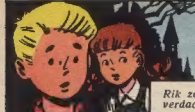
geworden? Met mijn beste groeten.

Frans. Bellon, Deurne. — Ik heb je naam in onze Franse uitgave laten publiceren met je verzoek om met een Franssprekende lezer te corresponderen. Er zal je rechtstreeks geschreven worden. Zo'n plan kom ik je jammer genoeg niet bezorgen. Beste groeten.

Adrien De Schauwaer, Evergem. — Ik heb je een «groot portret» laten opsturen dat je kunt uitlagen. Laat me dan eens weten of je werk goed gelukt is. Veel succes! Frits Huizinga, Den Haag. — Ik hoop dat je een goede herinnering bewaart hebt aan je reis door de Zuidelijke Nederlanden. Heb je de foto goed kunnen aanwenden? Zijn je eigen kiekjes geslaagd? Stuur er me eventueel een afdrukje van je beste foto. Hoe vond je het boek over de zee? Met mijn beste groeten.

Leo Kubbens van St. Niklaas. — Om lid te worden van de Kuifjes Club moet je wanneer je abonneert bent op ons blad, alleen je aanvraag insturen met de volgende gegevens: naam, voornaam, geboortedatum, volledig adres en pasfoto. Wanneer je geen abonneert bent, stuur je ons die gegevens en 10 fra. in postzegels. Je krijgt dan de mooie lidkaart van de Kuifjes Club en de rooster voor het schrijven en ontferen van geheime boodschappen. Een kenteken kost eveneens 10 fra. Ik heb je nu reeds welkom in onze club, en tevens je vriend Willy De Sutter. Ik laat je een plan opsturen. Hartelijk! Hugo De Smidt, Evere. — Hartelijk dank voor je vacaniefoto. Ze was goed geslaagd. Waarschijnlijk met een rollet genomen? Met mijn beste groeten. Tevreden? Maurits van der Cruysen,

KUIFJE (weekblad), Redactie, Publiciteit: Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. 1909.16 — Uitgever: Directeur: Raymond Leblanc. — Gedrukt in hells door: De Drukkerij C. Van Cortenberg, Keizerstraat, 12, Brussel. KUIFJE-Holland - Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abonnementenprijs: fl. 3,50 per kwartaal.

De Chinees met de rode mantel

Rik zocht het balletje van zijn jokarispel en hoorde een gesprek van twee heren, dat hem zeer verdacht voorkwam...

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN RAYMOND REDING

Tot deze avond!

Ja, tot straks!

Wat zie je er raar uit! Heb je een spook gezien?

Als het dat maar was!

Aan de andere kant van de struiken stonden twee mannen... Bandieten, meen ik. Ze spraken over een slag die ze deze avond willen slaan...

Dan moeten we de politie verwittigen!

Waarom zou dat dienen? Ik heb immers niet gehoord waar ze opereren... en ik kan hun persoonsbeschrijving niet geven, ik zag alleen hun voeten!

Ja, voeten zijn maar voeten!...

Had een van de bandieten nu een houten been of een horrelvoet gehad...

Dat zou te mooi geweest zijn.

Daar schiet me iets te binnen! Een van die twee rekels, de chef waarschijnlijk, kon geen < r > uitspreken! Hij zei < r > tien uul >, in plaats van tien uur.

Dus was het een Chinees. Iedereen weet dat de Chinezen de < R > uitspreken als < L >.

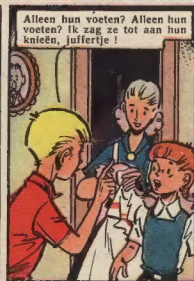
Geloof je? Misschien waren het twee grappenaars! Geef hier, dat ik die jokari maak!

Na het avondmaal gaan Rik en Rita nog eens naar hun vriend Jaak, en vertellen hem de hele geschiedenis in kleuren en geuren...

Je hebt geluk echte gangsters te zien!

Hij zag alleen maar hun voeten, hoor!

Alleen hun voeten? Alleen hun voeten? Ik zag ze tot aan hun knieën, jufertje!

Kinderen, ik jaag jullie niet buiten, maar het is kwart voor tien! Indien jullie niet vlug opstapen zal men thuis ongerust worden!

Jaak is toch een duts. God weet wanneer hij zal mogen opstaan en dat alles omdat zijn ouders geen geld hebben. En zeggen, dat er mensen zijn die gouden rolschaatsen kunnen kopen, zoals die Raveschot.

Raveschot?

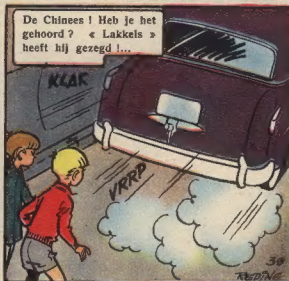

Ja, dat is de fabrikant die hier woont. Iedereen kent hem en hij heeft overal...

Op hetzelfde ogenblik...

Kunnen jullie niet uit jullie ogen kijken, lakkeis!

De Chinees! Heb je het gehoord? < Lakkeis > heeft hij gezegd!...

(Wordt voortgezet.)

Tijf Uifenspiegel

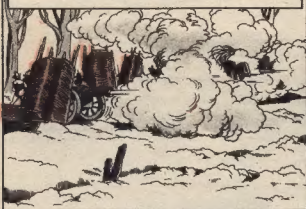

De Geuzen maakten zich meester van 'n Spaans galjoen en willen naar zee vluchten. Spaanse artilleristen wachten hen op...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN

WILLY VANDERSTEEN

De batterij van het galjoen komt in actie en een slag dreunt over de vlakke. Tegelijkertijd echter spuwen de Spaanse kanonnen vuur en vlam

Een regen van projectielen treft het schip en vaagt het achterdek weg. De grote munt knapt af en stort met donderend geraas op het dek dat met doden en gewonden bezaaid is

Johan, is er geen middel om hier uit te geraken. Ze gaan ons rchof bij schot aan stukken schieten...

Ere één kans! Een salvo langs landzijde brengt ons misschien weer vlot

In een oogwenk staan de Geuzen aan hun stukken en vuren al de stukken aan de landzijde gelijktijdig af

De terugslag van de zware scheepkanonnen rukte het galjoen van de zandbank en maakt het vlot...

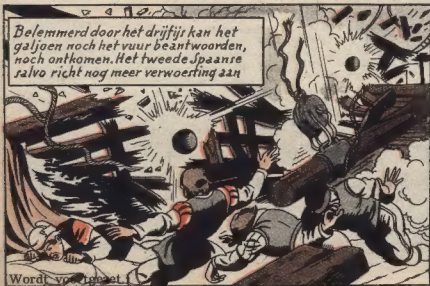
Met koortsachtige haart hebben ook de Spanjaarden hun stukken herladen. Op het schip klinkt vanuit het kraaiennest een waarschuwend bevel

Iedereen in volle dekking! Ze zijn klaar om een tweede salvo af te vuren

Belemmerd door het drijfijz kan het galjoen noch het vuur beantwoorden, noch ontkomen. Het tweede Spaanse salvo richt nog meer verwoesting aan

Met brandende achterplecht, door schoten zeilen, is het schip volkomen stuurloos en een gemakkelijk doelwit voor de Spaanse artillerie...

En nu het genade-rchof! Mijk de waterlijn! Derde Salvo! Vuur!

Onder het Zuidereiland

GROOTSE PLANNEN

TE Fort-Archambault heb ik veel vrienden, en ik profiteerde er van om er enkele dagen te rusten. Mijn vriend Vallette en ik zetten dan een kleine expeditie op touw die ons zou toelaten de elanden van Derby in hun element te filmen. Onder ons gezegd en gezwezen, dat plan was erg groots, want toentertoe slaagde er geen enkel cineast in, deze dieren levend in de lens te vangen. Ik zou dus veel geluk moeten hebben...

De eland van Derby is de grootste levende antilooop, heeft de gestalte van een fors boerenpaard en weegt zeker zo zwaar. Op de kop draagt deze eland twee prach-

De bedden met een muskietennet...

tige gewrongen horens, die dikwijls meer dan een meter lang zijn en wanneer men hem ziet heeft men de indruk, dat hij regelrecht uit een van die verhalen over voorhistorische dieren stapt. Denk maar niet, dat men zo makkelijk in de nabijheid van dat mooi dier geraakt, want het heeft een uiterst gevoelige neus,oren die werken als een radarstoetel en de ogen van een lynx. Daarbij komt, dat deze eland bestendig in beweging is, al lopend eet en bij dag en nacht tientallen kilometers aflegt. Maar, ik heb Vallette en hij staat bekend als een der beste jachtgidsen!

In de late namiddag vertrokken we en tegen het invallen van de duisternis bereikten we het gehucht Kemata. Vallette kent al de knopen van het kampeervak, maar toch was hij stomverbaasd toen we in minder dan een uur de bedden met hun muskietennet monteerden, de filters voor het drinkwater werkten, het draagbare storbard gelinsteed was en de ijskast op volle toeren draaide.

— Een goed punt voor de stam Mahuzier, zei hij. Jullie zijn verduiveld knap!

Ik juichte inwendig...

WE ZOEKEN ANTILOPEN EN VINDEN WOLVEN...

OM vier uur was ik reeds klaar en Philippe, die tot eerste assistent gepromoveerd was, trappelvoette reeds ongeduldig. Vallette had nog een inlands sporenzoeker gevonden evenals enkele dragers. Bij het eerste morgenkrieken waren we op weg, dwars doorheen de Tchadse brousse die ik zo goed ken, waarvan ik houd en waar ik reeds zoveel mooie avonturen beleefde. De eerste regen had de bloemen doen ontkiemen. Het was een feestelijk schouwspel. Ik juichte inwendig, ook al had ik alle moeite ter wereld de sporenzoeker te volgen, die met het tempo van een Olympisch kampioen door de struiken ging. Philippe en ik droegen de camera om de beurt; ik wou het toestel ieder ogenblik vlak bij de hand hebben, zo zeer was ik er op gebrand die elanden te filmen.

In het begin verliep alles uitstekend en vrij spoedig hadden we de sporen in de vorm van een ossenhoeft, die zo karakteristiek zijn voor de grote elanden, gevonden. De sporen waren vernieuwd, dus konden de dieren slechts enkele minuten voor ons voorbijgegaan zijn... Twee uur lang draalden we in de ronde en stilaan verloren we de moed, omdat we ons doel niet nader kwamen. Plotseling hoorden we een afschuwendig gebul.

— De brousses, fluisterde Vallette. Ik keek op, en zag de dieren die me niet onbekend waren. De geleerden noemen ze « Lycan Pictus », doch de inwoners van Tchad gaven hen de zeer treffende naam « wolven van de brousse ». Ik kan hen niet aanbevelen! Ze leven in troepen, vallen in massa aan en de plaatsen waar zij hun triestige bedrijvigheid uitoefenen worden onbewoonbaar!

Ik had hen nog nooit kunnen filmen en ik geloof niet, dat iemand daar voor mij reeds in geslaagd was. Onder de bescherming van het « express 450 »-repetitiegeweer van Vallette aarzelden ik dat ook niet me vlak onder hun neus te installeren.

Mijn doening scheen hen alles behalve te bevallen. Ze begonnen te blaften dat horen en zien vergingen; ze dreigden zelfs om af te stormen. De mens moet echter een herinnering gelaten hebben die hen diep in het gebeugen is geprent, want toen ze begonnen te hullen en nog wat dichters kwamen, merkten ze meteen Vallette niet zijn wapen en... in een ommesien waren ze de pijp uit.

Ik was erg in mijn nopjes, keerde me om en ziel tot Vallette.

— Je bent een prachtige gids, nu vang ik twee vliegen in een klap!

— Denk je? Ik geloof dat het mislukt is!

— Wat bedoel je?

— Waar de broussewolf zijn neus laat zien, ruimen alle andere dieren het veld! Ik durf er m'n hoofd op wedden dat die

vervloekte beesten ook onze antilopen verjaagd hebben!

HET EERSTE IJS IN HUN LEVEN...

OM elf uur kwamen we aan een geïsoleerd, doodop, en we hadden nog zelfs geen antilophorens gezien, laat staan het hele dier! Voor een eerste uitstap hadden

Ijs in het midden van de woestijn... een droom!

Philippe en ik ons erg kranig gehouden, maar, eerlijk gezegd, voelden we er niets voor opnieuw vijf uur te marsjeren. Vallette pakte dan uit met een geminaal idee: hij zou een loper naar ons kamp sturen met de boodschap een camionnette met mondvoorraad en ijs te sturen! Ik juichte zijn voorstel van harte toe...

Gelijk een Marathonloper, zo vlug en lenig zagen we Sara over de brousse lopen. Hij verdween spoedig uit het gezicht, want hij kende allerlei binnenweggetjes waardoor hij onze basis in minder dan twee uur bereikte. Louis, die op die dag met grote korts worstelde, had al zijn krachten te samen geraapt, en vond ons te Koro, waar wij na die vermoeiende mars van een welverdiende siesta genoten. Ik riep luidkeels bravo, toen ik een voorraad ijs zag te voorschijn komen. Vallette en Philippe wilden natuurlijk dadelijk bij, doch de inwoners van Koro lieten het wit van de verwondering. Dat

Ik installeerde me onder de neus van die beestjes...

hun ogen zien van pure is begrijpelijk wanneer men bedenkt dat zij nog nooit in hun leven ijs gezien hadden!

De rest van de dag achtervolgden wij onze reuzenantilopen, doch tevergeefs! De volgende dag om negen uur lieten we alle hoop varen en op aanraden van de sporenzoeker keerden we naar ons basiskamp terug. We waren zo uitgeput, dat we zelfs de kracht niet meer hadden te gaan zitten.

Neen, mijn wens antilopen te filmen zal dit jaar niet in vervulling gaan. Jammer...

De inboorlingen deden inbrengen hun ogen van verbaasde.

(Wordt voortgezet.)

David Balfour

NAAR DE ROMAN VAN R.-L. STEVENSON

VAN JACQUES LAUDY

TEKSTEN EN TEKENINGEN

De brik waarop David Balfour en Alan Breck waren ingescheept, sloeg op een rots te pletter. David spoelde aan op een eilandje. Hij riep enkele vissers te hulp, doch deze verwijderden zich lachend...

David weent wanhopig, als plotseling...

Hohé ! Hohé !

Toen de vissers begrepen hadden dat David hen niet verstond, riepen ze de stadsmagister...

Ohé !

Heb je dan nog niet gezien, dat je bij ebbe te voet naar land kunt gaan ? Wij kunnen daar niet landen, want onze schuit zou vastlopen !

David is weer gelukkig en roept...

Dank jullie, brave mensen !

Hij gaat dadelijk op weg en bereikt weldra het vasteland...

Ze waren wel vriendelijk speciaal terug te keren...

Ginds zie ik rook, daar moeten dus huizen staan !

Niet lang nadien...

Brave man, ik ben een schipbreukeling en ik verga van honger.

Ben jij misschien de jongen met de gouden knoop ?

Ja, hier is hij !

Je vrienden zijn met een sloep aan land geraakt en hebben hier gisteren gegeten. Een heer zei dat je hem te Torossy moest opzoeken.

Ik heb niet veel, maar het is je van harte gegund...

Vrouw, deze jongen is uitgehongerd. Geef hem brood en een stuk van de haan !

David doet de tafel alle eer aan...

Hier, drink deze punch, die zal je dadelijk opklikken !

Oel ! Mijn keel staat in brand en m'n hoofd draait !...

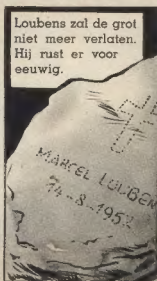
(Wordt voortgezet.)

SAINT-MARTIN

VAN ALBERT WEINBERC

DE SCHAT VAN BEERSEL

TEXTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Onze vrienden bezitten het document dat de vledermuis nodig heeft. De vledermuis dreigde uit te komen dalen...

De voetstappen naderen heel voorzichtig. Lambiki zenuwen en de grendel van z'n geweer zijngespannen... Kalm legt Lambik aan, mikt op de deur...

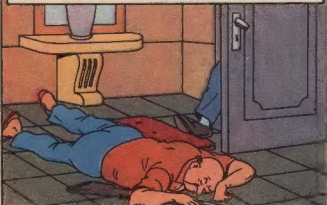
De stappen houden op...

Een looper wordt in het slof gestoken...

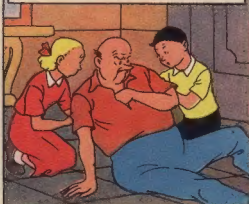
Wanneer de geheimzinnige binnentreedt, ligt Lambik op de grond en is, evenals Suske en Wiske, door een onbekende oorzaak in een diepe slaap gedompeld

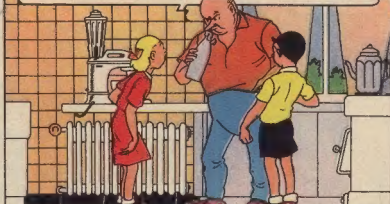
Kalm doorzoeken gehandschoonde handen de klederen van Lambik en vinden het perkament. Een ogenblik later is de onbekende verdwenen

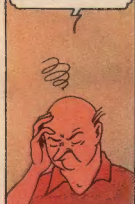
Uren later ontwaken onze vrienden uit hun verdooving. Dadelijk stelt Lambik de verdwijning van het perkament vast...

Men heeft ons een slaapdrank gegeven... Alle donders! Zie je wel! Ruik maar aan die melkfles. De man die ze voor de deur plaatste was onze melkboer niet. We hebben met een sluwe vijand te doen!

...En mijn arm hoofd draait al te veel!

Steeke je hoofd eens onder de kraan, Lambik

M'n hoofd doet zo'n pijn, dat ik zelfs het jikhoud water niet voel...

Zeg wat je wil, maar dat fruit toch op. Vooruit nu! Heden avond doen we een inval in het Kas - teel van Beerrel om die vledermuisvent te pakken te krijgen

Dat is een goed idee, zie

Kom, geef me vlug een handdoek!

Die nacht slapen Suske, Wiske en Lambik naar het kasteel. Het eeuwenoude slot biedt in het nachtelijk duister een sombere aanblik...

In een galmgat kraast een nachtuil...

OEHOE

...een luik klapt in de wind.

En dan... vlak voor de ingangspoort gebeurt het... Ons drietal voelt zijn bloed in de aderen stollen en deinst verschrikt achteruit...

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIJFE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN

Alles is klaar voor de tocht naar de maan en de kapitein zal tóch vertrekken. Maar een geheime organisatie werkt in alle stilte...

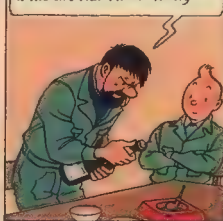
Jullie zouden zich in de lucht laten springen? Ik hoop dat het niet zo ver zal komen! Kom, we drinken een glas op jullie succes! Kapitein, jij bent immers specialist in die zaken, open deze fles een keer!

Natuurlijk! Met veel plezier!

Verdraaid! Donder en bliksem is me die kurk moedwillig!

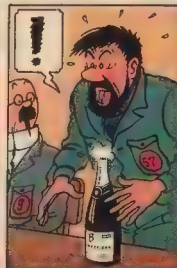

Zal ik even proberen, kapitein?

Bedoel je, dat je mij eens zult leren hoe je een fles champagne moet ontkurken?

Maar...

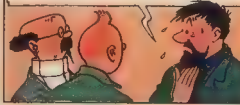
De kurk! Hij heeft de kurk ingerlikt!

Zet je, kapitein! Ja, zo... Opgelet! Ik klopf je even op de rug...

Nu gaat het beter, dank je! Ik weet niet hoe dat mogelijk is? Het is de eerste keer dat...

Mijne Heren, het incident is gelofen... Kom, kapitein...

Ik vraag me af water me overkomt?... Champagne is niets voor mij... Geef me dadelijk hoofdpijn...

Mijne Heren, ik hef m'n glas op het volledig welslagen van onze onderneming... en ik drink op de gezondheid van de eerste mannen, die voet op de maan zetten...

En nu, mijne heren, is het uur van het vertrek aangebroken... de auto's wachten op ons, om ons naar de startbaan te brengen... Vooruit!

En enkele minuten later...

Ave, Caesar, zij die gaan sterven groeten u! Alle donders en bliksems, hier groet men ons en... wie weet... alle duivels... is het niet voor de laatste maal...

(Wordt voortgezet.)

SPORTIECHOS

VAN DE OLYMPISCHE SPELEN VAN HELSINKI

Ten tijde van de Grieken werden de wapens neergelegd op het ogenblik dat de Olympische fakkel ontstoken werd om ook de oorlogvoerende partijen toe te laten, deel te nemen aan die grote sportgebeurtenis. Zo we hebben wij het nog niet gebracht, maar het fest, dat zeventig nates hun sportkampioenen naar Helsinki zonden, is toch hoopvol. Jullie hebben natuurlijk de gesproken reportages gevolgd en iedere dag de kranten verslonden, die tot in de details het verloop van de Spelen brachten. Toch gaan we nog even een kijkje nemen achter de schermen...

JAPANESE MASSEERKUNST

EVEN vóór de finale van de honderd meter vrije slag, gingen we een kijkje nemen bij de Japanners, Susuki, de man die als tweede zou eindigen, lag op zijn buik en een man traptte heel vlug over zijn benen en rug, en dit soms met heel zijn gewicht. Ik vernam dat Susuki gemaaserd werd. Acrobaten en kunstenaars van het zweefrek worden ook op deze wijze behandeld. Het moet dus wel probaat zijn.

DIE DUIVELSE SAMMY LEE

SAMMY LEE haalde de titel van Olympisch Kampioen in het duiken van de springplank. Wat hij uithaalt is fantastisch! Het gaat hier om een zeer gevaarlijke sprong, waarbij Sammy bovendien het hele lichaam schuin rondraait. Men heeft ieder ogenblik de indruk, dat de middel-puntvliegender kracht het lichaam van de

ONBEKENDE KAMPIOENEN

Buiten de kampioenen waarover iedereen sprak en die iedereen kende, waren er ook naamlozen. Ja, een Belgische postambte was per fiets van Eeklo gekomen, een Fransman kwam eveneens per fiets van Perpignan naar Helsinki, terwijl een andere te voet van Mavrakoch kwam. Nu, te voet is liehtjes overdreven... hij had een goed deel van de weg gelift! Een journalist van de «Chaa Shargb» van Teheran (Iran) had 8.000 km. per moto afgelegd. Die arme moto had naast zijn berijder ook nog 60 kg. kampeermateriaal te torsen gehad! En wat zullen we zeggen over de kampeersders die van Canada, Zuid-Afrika en Australië kwamen?

ZO GAAT HET NIET

EEN sportieve jongeman kwam terug van Helsinki en wij ontmoetten hem op een sportveld. Het duurde een tijdje voor we hem herkendden, want hij stooft over de piste met de snelheid van een stoetmrein.

heeft, doch dat is zelden, om niet te gewagen van hart en longen die hun woord meespreken. Ieder moet zijn eigen stijl zoeken, de stijl die voor hem geschikt is. Luister naar de raad van ervaren oefenmeesters. Wie geschikt is voor de 100 meter, moet niet geloven, dat hij het over de 800 meter even goed zou kunnen en een uitstekend zwemmer zal heel moeilijk een ster van het korfbalspel worden.

ATHLETEN OP MAAT

OP de Olympische Spelen van Helsinki kon men heel goed merken, dat al de kampioenen de gestalte hadden die bij hun sport paste. Zeker, er waren uitzonderingen, doch niet veel. De Amerikaanse basketballspelers bv. — met Lovelett aan het hoofd — waren 1 m. 90 groot en hadden versnellijk lange armen. De zwimmers waren heel slank, de sprinters minder lang dan de halve-fond lopers, en geen enkel duiker was groter dan 1 m. 70!

Jullie zien, dat waren dus de atleten op maat en geschikt voor een wel bepaalde sporttak. Men kiest en men oefent de kampioenen thans zoals de raspaarden! Onthoud dus één ding: KIJK IN DE SPIEGEL.

athleet zal uiteenrukken. Op het moment dat men zich aan de ramp verwacht, schiet hij het water in... zo zacht als een blad!

Sammy Lee vertelde, dat het vier jaar oefening gekost heeft deze sprong uit te voeren, en dat hij heel dikwijls op een min of meer pijnlijke manier in het water terecht kwam.

— Nu lukt het nog niet altijd, bekende hij.

Een knappe prestatie, maar tracht Sammy maar niet na te volgen!

Tjonge, jonge, dachten wij, die heeft vast en zeker een slag van de molen gekregen! Maar neen, zo erg was het niet... We vonden hem terug, uitgetrekt op de rug, hijgend als een jacht hond en als hij na een half uur spreken kon, vernamen we, dat hij alleen Zatopek nagebootst had! Om Zatopek na te bootsen, al wese het dan ook maar van verre, moet je heel wat in je mars hebben. En waarom een kampioen nabootsen? Misschien gaat het nog, wanneer men helemaal dezelfde lichaamsbouw

VOORALEER JE JE IN EEN BEPAALDE SPORT WIL BEKWAMEN.

Beigie sleepte slechts één gouden medaille in de wacht. De wielrenners moesten de eer redden. Men heeft er veel over geschreven en gesproken, en naar de oorzaken gezocht. Maar is de ramp in de grond zo groot? Komt het er werkelijk op aan gouden medailles te winnen? Maar neen! Hoofdzak is alle sport te beoefenen, zo veel en sportief te beoefenen en er zelf veel plezier aan te beleven!

DE PETROLEUMKOORTS

De inwoners van Oil City zijn er van overtuigd, dat oom Ben de petroleumreservoir van Lowest in brand stak en willen hem hangen...

VAN F. CRAENHALS

TEKSTEN EN TEKENINGEN

De mannen staan zwijgend rond de boom, de beul zal de koord ophalen.

Op hetzelfde ogenblik wordt de koord met een pijl aan de tak vast gespijkerd...

Wat betekent dat? Wat is er gaande?

't Kwam van daar!

O kijk!

Joanimo, de Roodhuid, verschijnt. Z'n boog irriteert nog in z'n hand. Een man volgt hem op de hielen.

Halt! Jullie gaan een onschuldige opknopen!

Herkennen je die man?

Het is Billy, de bewaker van Lowest's reservoir... Iedereen waande hem dood!

Ja, ik ben Billy en ik zou hier niet staan, indien ik niet zo'n harde schedel had...

ARMANDO heeft mij neergeslagen... hij dacht dat ik bewusteloos was... ARMANDO is naar boven geklimmen en heeft de vergaarbak doorboord. ARMANDO ontstak de petroleum, ik was getuige...

Armando! Maar hij is toch de knecht van Lowest!

Dus heeft Lowest heel de schurkenstreek in mekaar gestoken!

Natuurlijk was het Lowest!

Wel onnozelaars! Gaan jullie me nog langer gevangen houden? Als ik er een denk, dat... OEEORRR!

Wacht even!

GRRRRHH!... Dat niemand me te na komt... Ik voel dat ik iemand ga opeten! Ik stik van woede... GRRRRHH!...

Wat sta jij hier te doen?

Ongelukkige! Ik maak gehakt van je... Ik ga je uitwringen als een spons... Ik... HEE?... WAT IS DAT?...

Op dit ogenblik komt er uit Put 32 een langgerekt gefluit...

...de aarde heeft en een machtige straat petroleum spuit hoog de lucht in...

(Wordt voortgezet.)

DE RING VAN GIBIL

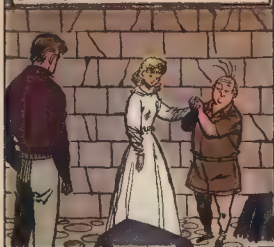
Henk, Elemir, Leentje en hun gezellen konden, onder leiding van Luhama, uit de gevangenis ontsnappen en in een verlaten tempel vluchten. Leentje valt echter in handen van hun vijanden en Luhama zint op een middel om haar te redden...

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN RAYMOND REDING

Vrienden, weten jullie wat Luhama, dat goudhartje, voorstelt?

Luhama is priesteres van Ishtar en in dit land wordt het verlies van een priesteres als een groot ongeluk beschouwd en de voorbode van allerlei rampen. De achtervolging die werd ingezet, is in de eerste plaats bedoeld om Luhama terug te vinden. Leentje, die de heilige tempel heeft geschonden, wordt heel zeker ter dood veroordeeld. Luhama zal echter met de officier praten en hem zeggen dat, indien hij Leentje teruggeeft en ons vrij het eiland laat uitgaan, zij — Luhama — naar de tempel zal terugkeren. Indien hij weigert, zullen de vreemdelingen haar neersteken...

Luhama geeft dus haar plan, het land van haar voorvaders te zien, op?

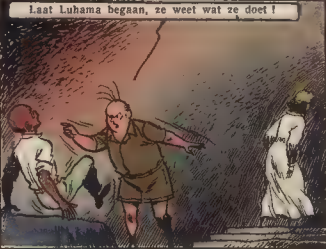
Ja, is dat niet bewonderenswaardig?

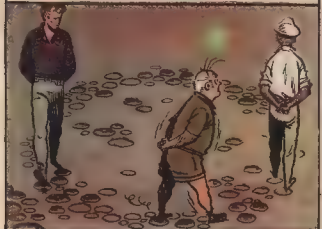
Als ze zo vriendelijk willen zijn dit voorstel te aanvaarden... En hoe zal Luhama met hen spreken?

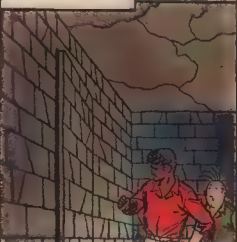
Doeh Luhama is reeds naar het uiteinde van de zaal gegaan...

Minuten lang stappen Henk, oom en hun gezellen op en neer. Had Luhama te veel vrouwen? Zal haar edelmoedig voorstel mislukken?

Plotseling beweegt een paneel in de muur... Het draait langzaam rond.

Leentje ' Ze is gewond!

Misschien dood...

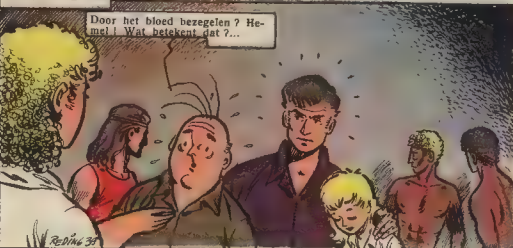

Goddank, ze is slechts bewusteloos...

Het is gelukt, Luhama?

Op de vraag van oom Elemir antwoordt Luhama enkele woorden. Oom schijnt ongetogen tot op het ogenblik dat...

(Wordt voortgezet.)

HET BEERTJE EN DE VOS

Op een heuvel stond een hutje,
Deels uit hout en deels uit steen,
's Nachts kwam daar een beertje slapen.
Helemaal alleen!

In de dag trok het op wandel
Naar het dichte, groene bos,
At en speelde er met zijn makker :
Met de sluwe vos!

't Beertje had wel geen vertrouwen
In de bruine, sluwe vos.
Want zijn voorraad voor de winter
Saamvergaderd in 't bos.

Sleepte 't steeds bij donkere avond
Naar zijn hutje, hoog en droog,
Als de vos reeds lag te rusten
Met gesloten oog!

't Vosje kreeg het in de gaten.
Waakte met gesloten oog.
Wijl het beertje pakjes maakte
En naar boven toog!

't Vosje volgde 't witte beertje,
Met zijn schatten waar beladen.
Tot hij in het stenen hutje
Hem zag binnengaan!

't Arme beertje sliep zo rustig,
— Niets vermoedend van 't gevaar —
Naast zijn rijke voorraadschuren!
Heel een schat voorwaar!

In de vroege, klare morgen.
Trok het weer naar 't groene bos.
Zocht vergeefs daar naar zijn makker,
Naar de bruine vos!

's Avonds keerde hij naar zijn hutje.
Moedeloos en niets vergaard;
Maar... wat deed hem nu plots schrikken?...
't Beertje werd vervaard!

Want het deurtje van zijn huisje
Dat hij goed gesloten had,
Stond ongegrendeld, op een kierdje,
En vol vuil en nat!

Angstig-rillend trad hij binnen.
Een... wat zag zijn bange blik?...
Heel de voorraadschuur geleidigd!
't Beertje liet een snik!

Vossen zijn niet te betrouwen.
Had zijn moeder hem geleerd!
Waarom had hij deze waarheid
Uit zijn hart geweerd?

Was het vosje niet zijn vriendje,
Altijd lief en altijd zacht?
Had hij achter 'n vriendschapsmasker
Dit bedrog bedacht?

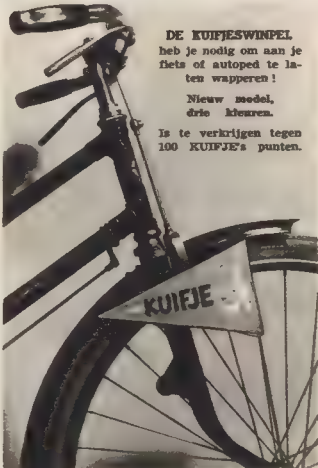
Nu had 't beertje al verloren:
Eten, hutje en zijn vriend!
Had hij al dit zware lijden
Aan zijn vriend verdiend?...

Bruine vos liet 't beertje klagen.
Lachte met zijn diep verdriet!
Deze les zou 't beertje leren
Wat een vos bediedt!

A. BUCKINCKX-LUYCKX

DE KUIFJE'S BON

DE KUIFJESWINFEL
heb je nodig om aan je
fiets of autopéd te la-
ten wapperen!
Nieuw model,
drie kleuren.

Is te verkrijgen tegen
100 KUIFJE's punten.

WIL JE EEN GESCHENK BEKOMEN...

doe dan niet zoals die dertig verstrooide vrienden, welke
ons deze week hun KUIFJE's BONs zonder naam of adres
stuurden!
Schrift je naam, straat met nummer en de naam van de
stad of gemeente waar je woont steeds in duidelijke druk-
letters.
Lees onderstaande lijst aandachtig want het zijn deze
firma's welke de KUIFJE's BONs op hun producten zetten:

- In dit nummer staat een KUIFJE's BON. Voeg hem bij je collectie!
- Stuur je punten naar volgend adres: KUIFJE, Dienst T. Lombardstraat, 24, Brussel.

De opstand van de negers
brecht los en Hélène en Eliza
hebben vluchten per boot. Paul
ziet hen op een klein eiland
afzinken en dan de vader van
Hélène zoeken.

OPSTAND IN SAN DOMINGO

TEKENINGEN VAN

CAPRIOLI

Ze naderden het Gabbians-eiland...

Giacomo laveerde handig tussen de zandbanken en weldra stapten de passagiers van de « Jeanne » behouden aan wal...

— Hier zijn jullie veilig. Eten is er in overvloed en de bron geeft jullie drinkwater. We zullen hier twee tenten opslaan...

Eustache klonk in een kokosnootboom en bracht enkele vruchten mee naar beneden. De anderen bouwden intussen de tenten en brachten levensmiddelen voor twee weken aan wal.

— Je plan is veel te gevaarlijk. Zie er van af, zei Hélène.
Paul bekeek haar lachend en antwoordde:
— Ha, je denkt dat ik m'n opdracht niet tot een goed einde zal brengen?

— Ik smeek je, denk er nog eens over na!

— Ik vind ook dat het onzinnig is, zei Eustache, die naderbij gekomen was...

— Jij San Domingo en de dokter niet kennen. Waarom gaan? Ik ken alles en iedereen en ik ben neger. Ik gaan zal.

Inderdaad, Eustache is zeer intelligent. Laat hem gaan. Hij kan ook varen...

— Ja, ik zal vertrekken met de kleine sloep en ik niet terugkomen, geduld hebben... Jij neemt Hélène en Eliza met de « Jeanne » mee.

Paul dacht een ogenblik na. Wat Eustache zei was heel juist en San Domingo was slechts zes zeemijlen ver.

— Het lot zal beslissen: kruis of munt. Indien het munt is...

Het lot duldde Eustache aan, die van vreugde begon te dansen.

Men sleepte eien en drinkwater in de sloep en bij zonsondergang vertrok Eustache nogewijfd door heel het gezelschap...

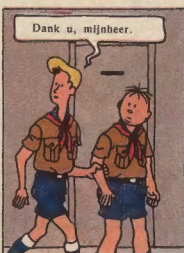
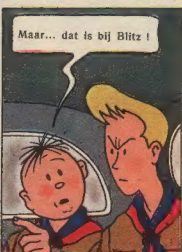
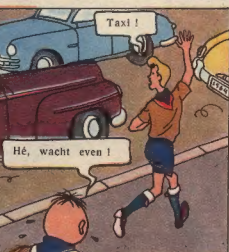
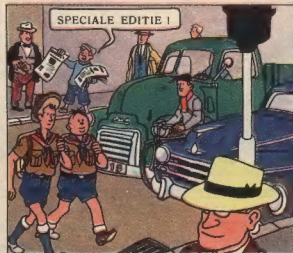
(Wordt voortgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN FRED FUNCKEN

(Wordt voortgezet.)

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN
VAN BOB DE MOOR

Cori werd gevangen genomen door de Spanjaarden, maar slaagde er in te vluchten met een Hollandse celgenoot. Wanneer ze eindelijk weer vrij kunnen ademen, worden ze onverwachts opgeschrikt...

Quien vive ? (1)

Hemel, Cori, we zitten aan de voet van het fort ! Een schildwacht heeft ons opgemerkt !

Te wapen !

Sta, of ik schiet !

We moeten maken dat we hier weggelopen !

Deze rotsblokken bieden ons een goede dekking !

Pang 1

Pang 2

Ha, hier begint het strand !... Nu kunnen ze ons niet meer zien.

Daar liggen prauwen. We moeten met een van die bootjes de open zee bereiken.

Dan moeten we weer langs het fort.

Er blijft ons geen keuze... Hop, daar gaat de prauw te water !

Ha ! Ze hebben ons bemerkt en schieten als bezetenen !

Wat een geluk dat het verraderlijke maanlicht hen belet goed te kijken !

Zo, we zijn er heelhuids doorheen gesparteld. Nu de zellen ghesen en op hoop van zegen : vooruit !

Maar je bent gewond !... Dat klevrige vechtdat ik op je arm voel moet bloed zijn !

Ja, ze hebben mij twee kogels in de arm gejaagd. De wonden beginnen verdomd pijn te doen !

Uitgeput vallen onze vrienden in een koortsachtige slaap. Voormiddags wordt Cori gewekt door de hitte. Er is geen windje. Maar aan de horizon stapelen zich donkere wolken op...

Word wakker, kameraad !... Er is een storm op komst... Hemel, hij beweegt niet ! Is hij... ?

DE POSTIJD

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE - ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

SLAGERSDOCHTER WORDT PRINSES

DE kleinzoon van de laatste vorst van Saksen trad in het huwelijk met Margret Lucas, een slagersdochter. Ze ontmoetten mekaar voor het eerst in een derdeklaswagen van een Duitse trein.

De ouders van het meisje geloofden in het begin helemaal niet aan de stamboom van hun schoonzoon. Ze kregen echter de officiële bevestiging, dat de jonge man, die als chautleur en tolk werkte, inderdaad een prins was. Het jonge paar wil naar Peru om er te gaan boeren.

TWEE JAPANESE KINDEREN MOCHTEN ALS REPORTER NAAR HELSINKI

DE elfjarige Ohtani, een jongen uit Kyoto, en de twaalfjarige Suguyama, een meisje uit Tokio, hadden een prijs gewonnen in een grote teken- en opstelprijsvraag die ieder jaar in Mei gehouden wordt. Honderdduizend kinderen namen er aan deel en de chocolade-fabriek, die de prijsvraag uitschreef, bood de twee jeugdige winnaars een reis naar de Olympische Spelen van Helsinki aan.

De Asahi-pers hoorde daarvan en

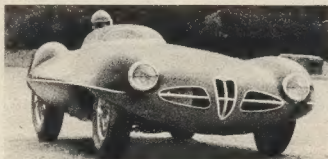

vroeg aan Ohtani en Suguyama voor het kinderboekje van de krant te schrijven en te tekenen over de Olympische Spelen. De kinderen namen dit voorstel gretig aan, en men kon hen te Helsinki zien met op de linkerbovenmouw een band waarop te lezen stond « Press Asahi ». Naar wij vernamen beleefden duizenden kinderen en ook grote mensen veel genoegen aan de verhalen en de tekeningen van de jeugdige reporters.

IN DE DUINEN VERBORGEN SCHAT NA 12 JAAR TERUG- GEVONDEN

IN Mei 1940 verborg een Brussels juwelier een twingtal ringen, edelstenen en uurwerken in een metalen kistje in de duinen te Oyebad, nabij Duinkerken.

De enige getuige hiervan was dhr Verstraete, wiens villa in de onmiddellijke nabijheid van de bergplaats lag. Hij verschaft de juwelier een brief waarin hij het eigendomsrecht van deze laatste erkende. Dhr Verstraete kwam om het leven tijdens de oorlog, de villa werd door een bombardement vernield en later wederopgebouwd op een andere plaats. De Brusselse juwelier week uit naar Amerika en kwam pas enkele weken geleden voor het eerst in Europa terug. Hij ging naar de duinen en vond er zijn schat, aangeroerd!

Dit is de nieuwe Alfa-Romeo, genaamd «De Vliegende Schotel». Gewicht : 760 kg., 4 cylinders, 200 P.K. en een snelheid van 250 km. per uur.

VACANTIE IN TENTEN

HET aantal kampeersders dat van een tent gebruik maakte werd in 1939 in Nederland op twee honderd vijftig duizend geschat. Uit een onderzoek naar de vakantiebesteding buiten de woonplaats in 1947 bleek, dat van de 6.3 miljoen vacancieën rond de 58 t.h. bij familie of kennissen werden doorgebracht.

Ongeveer 17 t.h. in hotels of pensions, en 19 t.h. der vakantieangers maakte gebruik van « nieuwe vormen van toerisme ».

Dit zou dus betekenen dat ruim 1,5 miljoen Nederlanders in 1947 kampeerden.

Een andere berekening stelde dit aantal slechts op 1,1 miljoen, waarvan dan vier honderd zeventig duizend vacancieën in tenten zouden zijn doorgebracht.

In acht jaar tijds is het kamperen in tenten dus verdubbeld.

Vondel te Orange

KONINGIN JULIANA woonde te Orange, de bakermat van de Orange-Nassau-familie, de opvoering van Vondels « Jozef in Dothan » in Franse versie bij, die gegeven werd in het Théâtre Antique.

De koningin bracht ook een bezoek aan het puin van het kasteel van Willem de Zwijger en plantte er een jonge eik als blijvende herinnering aan haar kort verblijf aldaar.

Willem de Zwijger, die graaf van Nassau was, erde het prinsdom Orange en de prinsentitel en de leuze « Je maintiendrai » van zijn oom René de Châlons.

EEN GANS DORP VOOR HET GERECHT

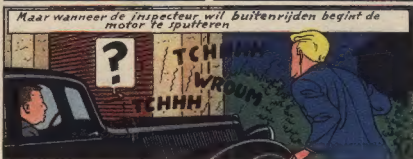
DE bevolking van het klein Duits gehucht Muetzenich, aan de Belgische grens, zal eertlang voor het gerecht verschijnen, want AL de inwoners worden er van

beschuldigd 85 ton koffie, voor een waarde van een miljoen mark, van België naar Duitsland te hebben gesmokkeld. Dat kan wel tellen!

2 TIJGERS GEBOREN TE ELSENE

IN het Cirkus Strassburger, dat zijn tenten heeft opgeslagen aan de vijvers van Elsene, werden twee tijgertjes geboren. Daar de tijgerin de dieren niet mag voeden, heeft het cirkus beroep gedaan op de bezitters van honden, die hun diertjes willen lenen om de tijgertjes te voeden. Het duurde niet lang eer men een geschikte oplossing vond.

Le franc en inspecteur Renard hebben Jan bewusteloos en gekwetst in het park gevonden. Ze dragen hem naar het klein salon. De inspecteur slaakt een kreet van verbazing.

(Wordt voortgezet.)